

**Tíverri undra
vánaligu
úrslitini í
Pisakanningin
meg ikki. Hóast
undantøk
eru, so havi
eg leingi havt
tann keðiliga
varhuga,
at føroysk
skúlabørn vita
og lesa í minna
lagi**

Rósan (2018), Seytjandi Maðurin (2018), Ein er tíðin at liva (2019) og nú eisini Søgunámið (2019).

- Mær hevur altíð dámað væl at sungið og fortalt søgur. Og hetta hava ikki bara verið góðar og hugnaligar søgur. Sum lærari havi eg eisini funnið upp á ymiskar krimigátur og kløkkað børnini við óhugnaligum spøkilissøgum, sigur Steintór við einum skálkabrosi og leggur afturat.

- Um tað er góður pedagogikkur, mugu onnur døma um. Men um søgan fangar hugin hjá barninum, so er nógv vunnið. Vit mugu tora at seta orð á okkara innastu kenslur og á okkara hjartastu vónir. Og at skilja umheimin og okkara egnu tilveru. Skúlin er jú alt millum himmal og jørð. Lívið er tín og mín søga. Øll hava vit okkara dreyamar og ætlanir. Í søgunáminum royni eg at vera á barnahædd. At vera tann bæði friðaligi og avbjóðandi næmingurin. Vit kunnu hava so nógv var leiklutir og áhugamál, sigur hann til endans.

Myndina hevur Allan Korsager Davidsen sniðgivið

lærarin og barnarithøvundurin úr Klaksvík.

Í frágreiðingini um Pisakanningina varð somuleiðis mælt til, at vitanardepil fyri lesing verður settur á stovn, og at próvtøkutilfar skal vera á støði við hægstu stigini í PISA-kanningini. Harumframt varð mælt til, at føroyskt skal styrkjast sum amboðslærugrein í dagstovna- og skúlaskipanini.

Steintór Rasmussen heldur, at tað er torført at síggja neyva tørv-in hjá barnunum og hvat skal gerast fyri at betra um slík úrslit.

- Børn fara til allar tíðir at vera ymisk. Lærarin kann bara royna at gera sítt besta. Hyggjuráðini eru helst, at vit hava bæði høvdið og hjartað við okkum hvønn morgun, tá vit fara til arbeiðis. Kanska kann nakað av grenjnum liggja eftir heima við hús. Vit mugu ongantíð flyta ábyrgdina hjá tí einstaka læraranum til eina fyrisiting ella rokna við, at ein ávísur pedagogikkur ella ein

hækkað tímaáttan loysir allar trupulleikar. Menniskjan er ein samansettur skapningur, og tað er týðningarmikið, at vit skilja og rúma hvørjum øðrum. Eitt gott orð á vegnum kann gera undurverk. Og stimra skúlahugin. Ábyrgd skapar ábyrgd. Sjálvur trúgvi eg, at børn, sum verða hoyrd og sædd í skúlanum, verður tú sjáldan vónbrotin av. Skúlin skal vera eitt vakstrarhús, har sjálvt tær mest skroypiligu og sjáldsomu planturnar trívast og næla. Eitt lykilaorð er virðing. Eitt annað friður. Men tað er eftir mínum tykki tann góða samveran í skúlanum, sum letur upp hugans gyltastu portur, staðfestir hann.

- Tað er stórt spell, at slíkt ráðaloysi skal valda innan skúlagátt. Tað átti ikki at verið so torført at verið saman við okkara egnu børnum. Tað er framtíðin hjá komandi ættarliðum, sum alt snýr seg um. Sjálvur havi eg seinastu árin skrivað og givið út nakrar

søgur, ístaðin fyri at hetta lá í einari skuffu heima. Søgunámið er úrslitið. Hóast vit liva í eini talgildari tíð, so haldi eg ikki, at vit skulu undirmeta bókina. Hon er sum lívið. Uttan aldursmark. Undirhaldandi og nemandi, sigur Steintór Rasmussen.

- Og fyri at tað ikki skal vera lygn, so kallast ein av søgunum í savninum Klókasta barnið í Føroyum. Men spurningurin vil jú altíð verða, hvat sannur kunnleiki,

dugnaskapur og gløggskygni er, leggur hann umhugsin afturat.

Fleiri útgávur seinastu tíðina

Hóast kendur tónleikari og yrkjari og við nógvum barnasangum í skjáttuni, so hevur Steintór Rasmussen seinastu árin eisini givið út fleiri bøkur. Lívið er mítt listaverk (2015), Deyðin fer í bindiklubb (2016), Hevndin úr havsins dýpi (2017), Sangskrínið (2017), Horvna

UM Steintór Rasmussen

Steintór Rasmussen er føddur í Klaksvík í 1960 og útbúgvin lærari. Frá ungum árum hevur hann yrkt og skrivað tónleik og við íverksetarahugi sínum sett sjónligan dám á samfelagið. Steintór er ein av Føroya mest fjøltáttaðu listamonnum og hevur sum tónasmiður, sangskrivari, rithøvundur og fyriskipari laðað fleiri mentanarvarðar á leiðini. Hann er ein av upphavsmonunum til tónleikabólkin Frændur og hevur eisini í egnum navni, og til onnur at framføra, givið út ein hóp av sangum, sum eru vorðnir fólkaogn í Føroyum. (Sprotin.fo)